

vi synes, at det bare er en anelse useriøst, bare en lille smule, når man både i fredags og i dag fremsætter forslag – hvad er det, vi er oppe på efterhånden? 5-6 forslag – der ikke fylder mere end en side og bare fuldstændig vildt har forslag i milliardklassen, 20 mia. kr. den ene dag, og i dag er vi vel oppe på omkring 2 mia. kr.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren for at svare.

Kl. 15:14

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er syv forslag i alt, og i øvrigt er det overhovedet ikke useriøst. Det er dybt seriøst at tage hånd om vores fremtid, det er vores allesamens fremtid. Det er velfærdsstatens byggesten, at vi har en god folkeskole, hvor folk får en god uddannelse. Det er simpelt hen en forudsætning for, at vi kan beholde det velfærdsniveau, vi har i det her land, og oven i købet udbygge velfærdsstaten. Der er folkeskolen den allervigtigste grundsten, og så synes jeg overhovedet ikke, det er vilde forslag – tværtimod.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 46:

Forslag til folketingsbeslutning om frivillige nationale test og elevplaner.

Af Pernille Vigsø Bagge (SF) m.fl.
(Fremsættelse 30.01.2008).

Kl. 15:15

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet.

Undervisningsministeren, værsgo.

Kl. 15:15

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

»En test har ikke nogen værdi i sig selv. Det afgørende er, hvordan den bruges i undervisningen.«

Sådan skriver forslagsstillerne, og jeg er fuldstændig enig. Fru Marianne Jelved har formuleret det på den måde, at en gris jo ikke bliver federe af at blive vejlet. Det er fuldstændig rigtigt.

Hvad er det så, vi skal med nationale obligatoriske test? Vi skal afdække problemer. Vi skal oparbejde en bedre evalueringskultur i forholdet mellem elev, lærer og hjem. Den skal være skriftlig, og derfor har vi elevplaner. Og testene har til formål at sikre, at læreren får et pædagogisk redskab; testene er diagnostiske.

Der er altså ikke tale om, som fru Marianne Jelved kom til at sige, at testene bliver lagt på, og jeg citerer, »en bestemt dag, en bestemt måned«. Sådan er det i Norge, men sådan er det ikke i Danmark. I Danmark har vi en helt anden slags test, som ikke ligner de afsluttende prøver. De er diagnostiske, de er adaptive, og det vil sige, at de er tilpasset den enkelte elev. I databanken er der tonsvis af matematikopgaver og læsetest, sådan at eleven, hvis de første skærmsider bliver klaret, går videre til noget sværere, og klares de ikke, går man videre til noget lettere. Derved giver testen en profil af den enkelte elev, som kan være et redskab for læreren i undervisningen. Og skulle der være nogle klasser, hvor man kan konstatere, at det er helt overflødig, fordi det hele går strygende, er skaden jo til at overse, idet testene jo kun tager 1 promille af klassens tid.

Derfor må jeg naturligvis på regeringspartiernes vegne afvise forslaget om, at vi nu afskaffer de nationale test og elevplaner.

Jeg vil også gerne påpege værdien af, at der er tale om nationale test og ikke bare frivillige selvproducerede test. Den nationale øvelse giver jo en national dialog om, hvad der er vigtigst at opnå med undervisningen, og det er jo en dialog, som så også spiller tilbage til fastsættelsen af trinmålene.

Den konference, der var den 21. oktober, om de gennemførte test sidste forår var jo meget nyttig som evalueringskonference. Den rummede en del kritik, som der nu bliver taget hensyn til. Det er ganske som i opgavekommissionerne, hvor der sidder nogle af de fremmeste pædagogiske eksperter – de får meldinger om, hvordan det er gået med opgaverne, og så justerer de opgaverne og gør dem bedre og bedre år for år. Jeg har set disse opgavesæt år efter år, og de er efter